

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1482/2017
04.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници млдб. тужиоца АА кога заступа законска заступница мајка ББ, чији је пуномоћник Никола Јасика, адвокат у ..., против тужених ВВ из ..., чији је пуномоћник Филип Домазец, адвокат у ... и ГГ из ..., ради дечијег издржавања, одлучујући о ревизији млдб. тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж2 106/17 од 08.03.2017. године, у седници већа одржаној 04.09.2017. године донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија млдб. тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж2 106/17 од 08.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица Инђија број П2 443/15 од 14.11.2016. године је делимично усвојен тужбени захтев млдб. тужиоца па је обавезан тужени ВВ да млдб. тужиоцу на име издржавања плаћа месечно износ од 7.000,00 динара и то почев од 07.10.2015. године па убудуће док за то постоје законски разлози и то унапред до 05. у месецу, а у случају задоцњења да плати законску затезну камату од падања у доцњу па до исплате све у року од 8 дана на руке законске заступнице мајке ББ. Тужбени захтев у односу на ГГ је одбијен као неоснован. Млдб. тужилац је ослобођен плаћања трошкова судских такси и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом број Гж2 106/17 од 08.03.2017. године одбио жалбу тужиоца, а усвојио жалбу туженог ВВ па је првостепену пресуду преиначио тако што је одбио тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени ВВ обавезе да за издржавање тужиоца плаћа месечно износ од 7.000,00 динара почев од 07.10.2015. године на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде, а у одбијајућем делу првостепена пресуда је потврђена те у делу којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде апелационог суда млдб. тужилац је изјавио ревизију из свих разлога из члана 407. Закона о парничном поступку у вези члана 208. Породичног закона.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 и 55/2014), па је оценио да ревизија млдб. тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда поступка као што то ревидент тврди из члана 407. став 1. тачка 4. ЗПП јер је погрешна примена материјалног права засебан ревизијски навод и не представља битну повреду поступка.

Из утврђених чињеница произилази да је млдб. тужилац рођен ... године у браку ББ и ДД, чији је брак разведен пресудом Основног суда у Сремској Митровици, судска јединица у Инђији број П2 829/2010 од 12.11.2010. године, а млдб. тужилац је поверен мајци ради самосталног вршења родитељског права, док је отац ДД обавезан да на име дечијег издржавања плаћа месечни износ од 8.000,00 динара. Отац млдб. тужиоца није доприносио тужиоцевом издржавању те је пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији број К 1496/13 од 13.03.2014. године осуђен за кривично дело недавања издржавања па му је изречена условна осуда. Правноснажном пресудом Основног суда у Старој Пазови посл. бр. К 541/15 од 14.04.2016. године, ДД је опозвана условна осуда и изречена му је затворска казна у трајању од пет месеци. Пред Основним судом у Алексинцу је вођен извршни поступак по предлогу извршног повериоца млдб. тужиоца против дужника ДД, ради наплате дечијег издржавања, али је судски извршитељ констатовао немаштину због чега је поступак обустављен. Отац млдб. тужиоца живи у ... и запослен је као Млдб. тужилац са мајком живи у кући њених родитеља, мајка зарађује 30.000,00 динара месечно. Тужени су родитељи тужиоцевог оца ДД, баве се пољопривредом, а стари су око 50 година.

На основу овако утврђених чињеница, првостепени суд је оценио да је основан тужбени захтев у односу на туженог ВВ (деде млдб. тужиоца), а да није основан у односу на ГГ (баба млдб. тужиоца) на основу члана 166. став 2. и 5. Породичног закона јер је обавеза деде и бабе према млдб. тужиоцу супсидијарна и подељена, а не солидарна па је зато неоснован тужбени захтев млдб. тужиоца за солидарно обавезивање тужених да му плаћају издржавање. Међутим, оценио је да постоје разлози из члана 160. став 1. Породичног закона да се обавезе првотужени - деда млдб. Тужиоца, да доприноси његовом издржавању.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев и у односу на туженог ВВ са образложењем да првостепени суд није правилно применио одредбу члана 154. Породичног закона. Навео је да пасивност тужиоцевог оца у погледу обезбеђивања средстава за издржавање није узрок у његовој неспособности за рад и не значи да отац млдб. тужиоца нема довољно средстава за издржавање, да за обавезу бабе и деде да доприноси дечијем издржавању није довољна само чињеница да отац детета не доприноси његовом издржавању, већ је потребно да узрок таквом понашању буде објективне природе, што овде није случај.

Одредбом члана 154. став 2. Породичног закона („Службени гласник РС“ број 18/2005) је прописано да малолетно дете има право на издржавање од других крвних сродника у правој, усходној линији ако родитељи нису живи или немају довољно средстава за издржавање.

Имајући у виду наведену законску одредбу и утврђене чињенице, Врховни касациони суд је оценио да је правилно другостепени суд одбио тужбени захтев млдб. тужиоца у односу на првотуженог и одбио жалбу млдб. тужиоца у односу на друготужену према којој је тужбени захтев првостепеном пресудом већ био одбијен. Наиме, правилно је проценио да тужени баба и деда нису дужни да издржавају млдб. тужиоца у ситуацији када је њихов син, а отац млдб. тужиоца ДД способан за рад, рођен је ... године, по занимању је ..., (завршио је Средњу угоститељску школу и ватрогасни курс), физички је здрав (извештај Центра за социјални рад Општине ... од 26.10.2010. године, којој је дао изјаву у погледу здравља). Правилан је закључак другостепеног суда да пасивност тужиочевог оца у погледу плаћања издржавања млдб. тужиоцу није у његовој неспособности за рад. Наиме, чињеница што отац не доприноси тужиочевом издржавању не значи да отац млдб. тужиоца нема довољно средстава за издржавање. Обавеза тужених односно бабе и деде би постојала само у ситуацији када њихов син не би имао довољно средстава за издржавање, када би био неспособан за рад и када би постојао било који други разлог који је објективне природе. Правилно је апелациони суд ценио да у конкретном случају нема разлога објективне природе на страни тужиочевог оца и да зато његови родитељи нису дужни да издржавају млдб. тужиоца на основу члана 154. став 2. Породичног закона.

Врховни касациони суд је оценио да ни остали ревизијски разлози нису основани, па је одлучено као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић